

नगरपालिका गोंदिया

वि.

दैवी वर्क्स अँड सप्लायर्स, एचयूएफ आणि इतर

(2022 चा दिवाणी अपील क्रमांक 1538)

फेब्रुवारी 28, 2022

[एम. आर. शाह आणि बी. व्ही. नागरत्ना, जे. जे.]

भारतीय संविधान: कलम 226-अपीलकर्ता-नगरपालिका परिषद शैक्षणिक संस्था चालवत आहे-शाळेतील फर्निचर खरेदीसाठी ठराव मंजूर करण्यात आला-मूळ रिट याचिकाकर्ते क्र. 1 (प्रतिवादी क्रमांक 1) याला यशस्वी बोलीदार घोषित करण्यात आले आणि त्याच्या बाजूने कामाचा आदेश जारी करण्यात आला-तथापि, कोविड-19 महामारीचा प्रादुर्भाव आणि अंमलात असलेल्या लॉकडाऊनमुळे, राज्य सरकारने दिनांक 4.5.2020 रोजी शासन निर्णय प्रकाशित केला ज्यामध्ये अशी तरतूद करण्यात आली होती की कोविड-19 निर्बंधांमुळे सरकारी वित्तव्यवस्थेवर परिणाम होत असल्याने, गैर-प्राधान्य खर्च केला जाऊ नये-त्यानुसार, नगरपरिषदेने प्रतिवादी क्रमांक 1 ला पुढील आदेशापर्यंत कामाचा आदेश स्थगित करण्याबाबत माहिती दिली-शिक्षण अधिकाऱ्याकडून अहवाल मिळाल्यानंतर नगरपरिषदेने कामाचा आदेश रद्द केला की प्रतिवादी क्रमांक 1 ने कामाच्या आदेशानुसार फर्निचरच्या पुरवठ्याबाबत कोणतीही पुढील पावले उचलली नाहीत आणि फर्निचरचा पुरवठा तातडीचा नसल्यामुळे-रिट याचिकेवर, उच्च न्यायालयाने असे म्हटले की प्रतिवादी क्रमांक 1 ला काम करण्याचा अधिकार आहे. वस्तुस्थितीबाबत वादग्रस्त प्रश्न आहेत, प्रतिवादी क्रमांक १ ने असा युक्तिवाद केला की त्यांनी विशिष्ट वैशिष्ट्यांनुसार माल आधीच तयार केला आहे आणि म्हणूनच नगर परिषदेला कार्य आदेशानुसार तयार केलेला / तयार केलेला माल उचलण्याचे निर्देश दिले नाहीत तर त्याचे मोठे नुकसान होईल - या न्यायालयाने 7.2.2022 रोजी निर्देश दिले की, शाळा पुन्हा सुरू झाल्याने, अपीलकर्त्याच्या

अधिकाऱ्याने उत्पादित माल ठेवलेल्या ठिकाणी भेट द्यावी आणि त्वरित आवश्यक असलेल्या वस्तूंची ओळख पटवावी, या टप्प्यावर जे एकूण उत्पादित मालाच्या 25% पेक्षा कमी नसावे.- मालाची तपासणी केल्यावर अधिकाऱ्याला आढळले की माल कार्य आदेशाची आवश्यकता पूर्ण करत नाही - प्रतिवादी क्रमांक 1 ने देखील माल उपलब्ध नसल्याची कबुली दिली होती- खरेतर वस्तूंची निर्मिती वैशिष्ट्यांनुसार झाली की नाही, असे वादग्रस्त प्रश्न आहेत - उच्च न्यायालयासमोर माल असल्याचे काहीही रेकॉर्डवर नव्हते प्रतिवादी क्रमांक 1 ने तथ्य आणि प्रत्यक्षात माल हा ,नगर परिषदेच्या कार्य आदेशानुसार वैशिष्ट्ये आणि आवश्यकतानुसार तयार केलेला आहे. अभिलेखातील कोणत्याही पुराव्याच्या अनुपस्थितीत आणि तथ्यांचे वादग्रस्त प्रश्न असल्याने, उच्च न्यायालयाने, कार्य आदेश सुरू ठेवण्याचे आणि प्रतिवादी क्रमांक 1 कडून माल स्वीकारण्याचे आणि कार्य आदेशानुसार देयके देण्याचे निर्देश देणारा आक्षेपार्ह निर्णय पारित करायला नको होता-अन्यथा, भारतीय संविधानाच्या अनुच्छेद 226 अंतर्गत रिट याचिकेतील करार/कार्य आदेशाच्या विशिष्ट कामगिरीसाठी वस्तुतः रिट मंजूर करणारा कोणताही आदेश जारी केला जाऊ शकला नसता- प्रतिवादी क्र.१ ला जर काही शाश्वत नुकसान/नुकसान असेल तर योग्य दिलासा मिळण्यासाठी दिवाणी खटला दाखल करण्याची मुभा द्यायला हवी होती - रिट अधिकार क्षेत्र

अपीलाला परवानगी देताना न्यायालयाने असे निर्देश दिले कि -

आक्षेपार्ह निर्णयाद्वारे, उच्च न्यायालयाने करार/कार्य परमादेशाच्या विशिष्ट कामगिरीला अक्षरशः दिलासा देणारे आदेशपत्र जारी केले आहे.आक्षेपार्ह निकालावरून असे दिसते की उच्च न्यायालयाला असा विश्वास दिला गेला होता की मूळ रिट याचिकाकर्त्यांनी आधीच विशिष्ट वैशिष्ट्यांनुसार आणि कामाच्या आदेशानुसार वस्तू तयार केल्या होत्या.तथापि, आता असे आढळून आले आहे की कोणतीही उत्पादित वस्तू सहज उपलब्ध नाही जी अपीलकर्ता-परिषदेला पुरवली जाऊ शकते.खरे तर वस्तू विशिष्ट वैशिष्ट्यांनुसार तयार केल्या होत्या की नाही यासारखे वस्तुस्थितीचे वादग्रस्त प्रश्न आहेत.उच्च न्यायालयासमोर असे काहीही नोंदवले गेले नव्हते की वस्तू प्रत्यक्षात मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक 1 यांनी, परिषदेच्या वैशिष्ट्यांनुसार आणि आवश्यकतेनुसार आणि कार्य आदेशानुसार तयार केल्या

होत्या.कोणताही पुरावा आणि तथ्यांच्या वादग्रस्त प्रश्नांच्या अनुपस्थितीत, उच्च न्यायालयाने कार्य आदेश सुरू ठेवण्याचे आणि मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक 1 कडून वस्तू स्वीकारण्याचे आणि कार्य आदेशानुसार देयके देण्याचे निर्देश परिषदेला देणारा आक्षेपार्ह निर्णय आणि आदेश पारित करायला नको होता.अन्यथा, भारतीय राज्यघटनेच्या कलम 226 अंतर्गत रिट याचिकेतील करार/कार्य आदेशाच्या परमदेशाच्या विशिष्ट कामगिरीसाठी अक्षरशः रिट मंजूर करणारा कोणताही आदेश जारी केला जाऊ शकला नसता.मूळ रिट याचिकाकर्त्यांना नुकसान झाल्यास योग्य दिलासा देण्यासाठी दिवाणी खटला दाखल करण्यास भाग पाडले गेले असावे. अन्यथा देखील गुणवत्तेच्या आधारावर उच्च न्यायालयाने दि.18.05.2020 आणि 07.07.2020 रोजीचे संप्रेषणे रद्दबादल करण्यात चूक केली.पुढील आदेशापर्यंत कामाचा आदेश स्थगित/रद्द करण्याच्या कारणांचे उच्च न्यायालयाने अजिबात अवलोकन केलेले नाही. हे लक्षात घेण्यासारखे आहे की 07.07.2020 दिनांकित निर्णय जी. आर. दिनांकित 04.05.2020 च्या जी. आर. नुसार घेण्यात आला होता, जो कोविड-19 महामारीमुळे आवश्यक होता आणि लॉकडाऊन होता आणि शाळा बंद होत्या आणि परिषदेकडे पुरेसा निधी नव्हता मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक 1 ला जारी केलेल्या निविदा/कार्य आदेशाबाबत शिक्षण अधिकाऱ्याकडून अहवाल मागवल्यानंतर देखील हा निर्णय घेण्यात आला आणि शिक्षण अधिकाऱ्याने असे कळवले कि मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक 1 ने कार्य आदेशानुसार सामग्रीच्या पुरवठ्याबाबत पुढील कोणतीही पावले उचललेली नाहीत, अशी माहिती शिक्षण अधिकाऱ्याने दिली.

[परिच्छेद ८, ८.१][४३१ -E -H ; ४३२ -A-D]

दिवाणी अपील अधिकारक्षेत्र: २०२२ चे दिवाणी अपील क्र. १५३८

मुंबई येथील उच्च न्यायालयाच्या नागपूर खंडपीठाच्या याचिका क्र 1984 / 2020

याचिकेतील 05.01.2021 तारखेच्या निकाल आणि आदेशावरून.

मोहित पी. खाजांची, महेश धात्रक, सी. जॉर्ज थॉमस, गौरव अग्रवाल, अधिवक्ता याचिकाकर्ते साठी

आर. एल. खापरे, वरिष्ठ अधिवक्ता, अनघा एस. देसाई, राहुल चिटनीस, सचिन पाटील, आदित्य ए. पांडे, जिओ जोसेफ, श्वेतल शेपाल, अधिवक्ता, प्रतिवादीसाठी.

न्यायालयाचा न्यायनिर्णय **न्यायमूर्ती एम. आर. शाह**, न्या. यांनी दिला

1. मुंबई उच्च न्यायालयाच्या नागपूर येथील खंडपीठाने दि. 05.01.202 रोजी पारित केलेल्या आक्षेपार्ह निर्णयामुळे आणि आदेशामुळे व्यथित आणि असमाधानी वाटल्याने, उच्च न्यायालयाने प्रतिवादी क्रमांक 1 आणि 2 यांनी येथे सादर केलेल्या मूळ रिट याचिकाकर्त्यांना (यापुढे मूळ रिट याचिकाकर्ते म्हणून संदर्भित) परवानगी दिली आहे आणि कार्य आदेश रद्द करण्यातील अपीलकर्त्याची कारवाई रद्द केली आहे आणि बाजूला ठेवली आहे, ज्याद्वारे उच्च न्यायालयाने असे म्हटले आहे की मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक 1 हा अपीलकर्त्याला 07.02.2020 तारखेच्या कार्य आदेशाच्या अनुषंगाने पुरवठा करण्याचा अधिकार आहे. यामध्ये आणि परिणामी ते कार्य आदेशाच्या अटीनुसार देयके मिळण्यास पात्र असतील, मूळ प्रतिवादी क्रमांक 2-नगरपालिका परिषद, गोंदिया यांनी आपल्या मुख्य अधिकाऱ्याद्वारे सध्याचे अपील केले आहे.

2. अपीलकर्ता-महानगरपालिका शैक्षणिक संस्था/शाळा चालवत आहे. त्याद्वारे चालवल्या जाणाऱ्या शाळेत खुर्च्या, कपाट आणि टेबलांची आवश्यकता होती. त्यानुसार, मेज, खुर्च्या, कपाट आणि टेबल खरेदी करण्यासाठी दि. 12.12.2018 रोजी ठराव मंजूर करण्यात आला. अपीलकर्त्याने दि. 19.09.2019 रोजी पत्राद्वारे ई-निविदा जारी केली होती, ज्याच्या आधारे निविदा मागवण्यात आल्या होत्या. त्या मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक 1 ने निविदेत भाग घेतला आणि त्याला यशस्वी बोलीदार घोषित करण्यात आले आणि त्याला नगरपरिषदेच्या स्थायी समितीने मंजुरी दिली. त्यानंतर, मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक 1 आणि अपीलकर्ता यांच्यात एक करार अंमलात आला, ज्याचा परिणाम म्हणून मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक 1 च्या बाजूने दि. 07.02.2020 रोजी कार्य आदेश जारी करण्यात आला. तथापि, कोविड-19 महामारी मुळे अंमलात असलेला लॉकडाउन लक्षात घेता, महाराष्ट्र सरकारने दिनांक 04.05.2020 रोजीचे जी. आर. प्रकाशित केले, ज्याद्वारे अशी तरतूद करण्यात आली होती की कोविड-19 निर्बंधांमुळे

सरकारी वित्तव्यवस्थेवर परिणाम होत असल्याने, सध्याच्या प्रकरणाप्रमाणे गैर-प्राधान्य खर्च केला जाऊ नये. वरील जी. आर. च्या अनुषंगाने, गोंदिया नगरपरिषदेचे अध्यक्ष यांनी दिनांक 18.05-2020 च्या माध्यमातून मुख्य अधिकाऱ्यांना माहिती दिली की, सध्या सुरू असलेल्या लॉकडाऊनमुळे नगरपरिषदेचे कोणतेही उत्पन्न नसल्यामुळे आणि महामारीमुळे बहुतेक शाळा बंद असल्याने खरेदी करू नये आणि त्यासाठी कोणताही प्रस्ताव पाठवू नये. वरील बाबी लक्षात घेऊन, नगरपरिषदेच्या मुख्य अधिकाऱ्याने मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक 1 ला कळवले की पुढील आदेश येईपर्यंत कामाचा आदेश स्थगित करण्यात आला आहे. मूळ रिट याचिकाकर्त्याने कामाच्या आदेशानुसार सामग्रीच्या पुरवठ्याबाबत पुढील पावले उचलली नाहीत आणि महामारीच्या काळात डेस्क, बेंच इत्यादींचा पुरवठा तातडीचा नव्हता असे आढळून आल्याने आणि जी. आर. दिनांक 04.05.2020 चा विचार करून, पुढील आदेश येईपर्यंत नगरपरिषदेने कामाचा आदेश रद्द केला, असा अहवाल शिक्षण अधिकाऱ्याकडून प्राप्त केल्यानंतर, अपीलकर्त्याच्या वतीने खटला दाखल केला आहे.

2.1) येथे प्रतिवादी क्रमांक 1 आणि 2 यांचे पुढील आदेश येईपर्यंत कामाचा आदेश स्थगित/रद्द करण्याच्या दि. 07.07.2020 च्या पत्राद्वारे नगरपरिषदेच्या कृतीबद्दल व्यथित आणि असमाधानी वाटणे-मूळ रिट याचिकाकर्त्यांनी उच्च न्यायालयासमोर 2020 च्या डब्ल्यू. पी. नंबर 1984/2020 दाखल केले. उच्च न्यायालयाने दिनांक 18.05.2020 व 07.07.2020 च्या पत्राद्वारे नगरपरिषदेची कार्यवाही रद्द बातल ठरवली असून मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक 1 यांना 07.02.2020 च्या कार्यदेशानुसार नगरपरिषदेला पुरवठा करण्याचा अधिकार आहे व परिणामी कार्यदिशाच्या अटीनुसार देयके देण्यास पात्र आहेत असे म्हटले आहे.

3) उच्च न्यायालयाने दिलेल्या अस्पष्ट निर्णयामुळे आणि आदेशामुळे व्यथित आणि असमाधानी वाटल्याने नगरपरिषदेने सध्याची याचिका दाखल केली आहे.

4) सध्याच्या याचिकेवर या न्यायालयाने दि. 07.02.2022 वर सुनावणी केली. मूळ रिट याचिकाकर्त्यांच्या वतीने असे सादर करण्यात आले होते की खरे तर त्यांनी आधीच सानुकूलित केलेल्या वस्तूंची निर्मिती केली आहे आणि म्हणूनच, मूळ रिट याचिकाकर्त्यांनी कामाच्या आदेशानुसार तयार केलेल्या/तयार केलेल्या सानुकूलित उत्पादित वस्तू उचलण्याचे निर्देश जर

नगरपरिषदेस दिले गेले नाहीत, तर मूळ रिट याचिकाकर्त्यांचे मोठे नुकसान होईल.या न्यायालयाने 07.02.2022 वर खालील आदेश दिला:-

"संबंधित पक्षांच्या वतीने हजर असलेल्या विद्वान वकिलांचे म्हणणे ऐकून आणि याचिकाकर्त्याने दिलेल्या आदेशानुसार, प्रतिवादीने आधीच सानुकूलित केलेल्या वस्तूंची निर्मिती केली आहे आणि गेल्या दोन वर्षांत, कोविड-19 महामारीमुळे याचिकाकर्त्याला काही अडचणी येऊ शकतात या वस्तुस्थितीचा विचार करून.परंतु, आता शाळा पुन्हा सुरू झाल्या असल्याने, आम्ही याचिकाकर्त्याच्या अधिकाऱ्याला उत्पादित वस्तू ज्या ठिकाणी ठेवल्या आहेत त्या ठिकाणी भेट देण्याचे आणि त्वरित आवश्यक असलेल्या वस्तू ओळखण्याचे निर्देश देतो, जे या टप्प्यावर उत्पादित एकूण प्रमाणाच्या 25 टक्क्यांपेक्षा कमी नसावेत आणि उत्पादित शिल्लक वस्तूंच्या संदर्भात अनुसूची तयार करावे आणि वस्तू केव्हा स्वीकारल्या जातील आणि देय दिले जाईल या बाबत कळवावे.

21.02.2022 रोजी सादर करा.

5) अपीलकर्त्याच्या वतीने हजर असलेले नगरपरिषदेचे विद्वान वकील- गौरव अग्रवाल यांनी सांगितले कि या न्यायालयाने दि. 07.02.2022 वर दिलेल्या आदेशानुसार, परिषदेच्या अधिकाऱ्याने 10.02.2022 वर प्रतिवादी क्रमांक 1 च्या जागेत भेट दिली. परिषदेच्या अधिकाऱ्यांना नागपूरला भेट देण्यास सांगितल्याप्रमाणे त्यांनी दि. 11.02.2022 रोजी भेट दिली. वस्तूंची तपासणी केल्यावर असे दिसून आले की वस्तू वर्क ऑर्डरची आवश्यकता पूर्ण करत नाहीत आणि या न्यायालयासमोर मूळ रिट याचिकाकर्त्यांनी दावा केल्याप्रमाणे ते परिषदेसाठी तयार नव्हते.असे निदर्शनास आणून देण्यात आले आहे की दि . 18.02.2022 च्या पत्रव्यवहारानुसार प्रतिवादी क्रमांक 1 ने वस्तू उपलब्ध नसल्याचे मान्य केले होते.त्यामुळे असे सादर केले जाते की परिषदेची वैशिष्ट्ये आणि आवश्यकतेनुसार आणि वर्क ऑर्डरनुसार कोणतीही उत्पादित वस्तू उपलब्ध नाही आणि उत्पादित वस्तू देखील आजपर्यंत उपलब्ध

नाहीत आणि त्यामुळे उच्च न्यायालयाच्या निर्देशानुसार कोणत्याही वस्तू स्वीकारण्याचा प्रश्नच उद्भवत नाही.

6. मूळ रिट याचिकाकर्त्याच्या वतीने हजर असलेले ज्येष्ठ वकील श्री. आर. एल. खापरे यांनी उत्पादित वस्तू का उपलब्ध नाहीत याची कारणे स्पष्ट करण्याचा प्रयत्न केला आहे. दोन वर्षांहून अधिक काळ उलटून गेल्याने आणि विशिष्ट वैशिष्ट्यांसह उत्पादित केलेल्या वस्तू योग्य साठवणुकीसाठी तसेच देखभालीसाठी व त्यात चमक आणण्यासाठी वेगळ्या केल्या गेल्या आणि नागपूर येथे उपलब्ध जागा/साठवणुकीत ठेवल्या गेल्या, कारण जागेच्या अनुपलब्धतेमुळे तसेच त्यांच्या देखभालीचा विचार करून इतक्या दीर्घ कालावधीसाठी इतक्या मोठ्या प्रमाणात साहित्य साठवणे व्यावहारिकदृष्ट्या अशक्य होते. शक्य तितक्या लवकर वस्तू देता याव्या त्यामुळे संबंधित वस्तू पुन्हा एकत्र करण्यासाठी वेळ देण्याची विनंती केली जाते.

7. आम्ही संबंधित पक्षांच्या वतीने हजर असलेल्या विद्वान वकिलांना दीर्घकाळ ऐकले.

8. सुरुवातीला, हे लक्षात घेणे आवश्यक आहे की आक्षेपार्ह निकाल आणि आदेशाद्वारे उच्च न्यायालयाने करार/कार्य आदेशाच्या विशिष्ट कामगिरीचा अक्षरशः दिलासा देणारा परमादेश जारी केला आहे. उच्च न्यायालयाने दिलेल्या आक्षेपार्ह निकाल आणि आदेशावरून असे दिसते की उच्च न्यायालयाला असा विश्वास दिला गेला होता की मूळ रिट याचिकाकर्त्यांनी आधीच सानुकूलित केलेल्या वस्तूंची विशिष्ट वैशिष्ट्यांनुसार आणि कामाच्या आदेशानुसार निर्मिती केली होती. तथापि, आता असे आढळून आले आहे की कोणतीही उत्पादित वस्तू जी अपीलकर्ता-परिषदेला पुरवली जाऊ शकते आता सहज उपलब्ध नाही खरे तर वस्तू विशिष्ट वैशिष्ट्यांनुसार तयार केल्या गेल्या होत्या की नाही यासारखे वस्तुस्थितीचे वादग्रस्त प्रश्न आहेत. उच्च न्यायालयासमोर असे काहीही नोंदवले गेले नव्हते की वस्तू प्रत्यक्षात मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक 1 यांनी, परिषदेच्या वैशिष्ट्यांनुसार आणि आवश्यकतेनुसार आणि कार्य आदेशानुसार तयार केल्या होत्या. अभिलेखातील कोणताही पुरावा आणि साहित्य नसल्यामुळे आणि तथ्यांचे वादग्रस्त प्रश्न असल्याने, उच्च न्यायालयाने कार्य आदेश सुरू ठेवण्याचे आणि मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक 1 कडून वस्तू स्वीकारण्याचे आणि कार्य आदेशानुसार देयके देण्याचे निर्देश देणारा आक्षेपार्ह निर्णय आणि आदेश पारित करायला नको होता. अन्यथा,

कोणताही परमादेश जारी केला जाऊ शकला नसता. भारतीय राज्यघटनेच्या कलम 226 अंतर्गत रिट याचिकेत करार/कार्य आदेशाच्या विशिष्ट कामगिरीसाठी अक्षरशः याचिका मंजूर करता आली असती. मूळ रिट याचिकाकर्त्याने काही नुकसान असल्यास, योग्य दिलासा देण्यासाठी दिवाणी खटला दाखल करण्याची मागणी केली होती.

8.1 अन्यथा देखील गुणवत्तेच्या आधारावर उच्च न्यायालयाने 18.05.2020 आणि 07.07.2020 दिनांकित पत्रव्यवहार बाजूला सारून चूक केली आहे. पुढील आदेशापर्यंत कामाचा आदेश स्थगित/रद्द करण्याच्या कारणांचे उच्च न्यायालयाने अजिबात अवलोकन केलेले नाही. हे लक्षात घेण्यासारखे आहे की 07.07.2020 दिनांकित निर्णय जी. आर. दिनांकित 04.05.2020 नुसार घेण्यात आला होता, जो कोविड-19 महामारीमुळे आवश्यक होता आणि लॉकडाऊन होता आणि शाळा बंद होत्या आणि परिषदेकडे पुरेसा निधी नव्हता. मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक 1 ला जारी केलेल्या निविदा/कार्य आदेशाबाबत शिक्षण अधिकाऱ्याकडून अहवाल मागवल्यानंतर देखील हा निर्णय घेण्यात आला आणि मूळ रिट याचिकाकर्ते क्रमांक 1 ने कार्य आदेशानुसार सामग्रीच्या पुरवठ्याबाबत पुढील कोणतीही पावले उचललेली नाहीत, अशी माहिती शिक्षण अधिकाऱ्याने दिली. त्यामुळे, उच्च न्यायालयाने भारतीय राज्यघटनेच्या कलम 226 अंतर्गत अधिकारांचा वापर करून दि 07.02.2020 रोजीच्या पत्रव्यवहार रद्द करून बाजूला सारून चूक केली आहे.

9. वरील बाबी लक्षात घेऊन आणि वर नमूद केलेल्या कारणांमुळे सध्याचे अपील यशस्वी होते. डब्ल्यू. पी. No.1984/2020 मध्ये उच्च न्यायालयाने दिलेला आक्षेपार्ह निकाल आणि आदेश रद्द केला जातो आणि बाजूला ठेवला जातो. परिणामी, मूळ रिट याचिका फेटाळली जाते. तथापि, हे स्पष्ट केले जाते की यामुळे मूळ रिट याचिकाकर्त्यांना नुकसान झाल्यास दिवाणी न्यायालयासमोर योग्य कार्यवाही सुरू करण्यास प्रतिबंध होणार नाही, ज्याचा कायदानुसार आणि स्वतःच्या गुणवत्तेनुसार आणि पुराव्याच्या आधारे विचार केला जाऊ शकतो. सध्याच्या अपीलाला त्यानुसार उपरोक्त मर्यादेपर्यंत परवानगी आहे.

खर्चाबद्दल आदेश नाही.

देविका गुजराल

अपील मंजूर करण्यात येते.

अस्वीकरण

या न्यायनिर्णयाच्या मराठी भाषेतील या अनुवादाचा वापर हा पक्षकारास त्याच्या/ तिच्या मातृभाषेमध्ये त्याचा अर्थ समजून घेण्यापुरताच मर्यादित राहील आणि त्याचा इतर कोणत्याही कारणाकरिता वापर करता येणार नाही तसेच इंग्रजी भाषेतील न्यायनिर्णय हाच सर्व व्यावहारिक आणि कार्यालयीन वापराकरिता विश्वसनीय असेल आणि तोच त्यातील आदेशाच्या निष्पादन आणि अंमलबजावणी करता वैध मानला जाईल.